DÁVID JÓZSEF

Trafikrablás a benzinkúton

Az Országgyűlés a 2012. évi CXXXIV. törvénnyel a fiatalok dohányzásának visszaszorítását, valamint a dohánytermékek kiskereskedelmét kívánta törvényben szabályozni. Az első nemzeti dohányboltok Magyarországon e törvény értelmében 2013. július 1-jén nyithattak meg. A trafikokban kezdetben nem voltak megfelelő biztonsági berendezések – saját biztonsági kamera, pánikgomb –, de e hiányosságokat rövid időn belül korrigálták. A hiányosságok sajnálatos módon oda vezettek, hogy Pécs belvárosában 2013. július 17-én megtörtént az első trafikrablás.

A törvény adta lehetőségek nyomán a nagyvárosok után a kisebb városokban, településeken is egymás után nyíltak a trafikok. Csongrád megyében 2014-ben negyvennyolc rablás történt, ebből négy trafikok ellen. Csongrádon az első trafikrablás 2014. január 5-én következett be a város területén lévő Mol üzemanyagtöltő állomáson kialakított nemzeti dohánybolt ellen.

Csongrád városa a megye északi részén található, két folyó, a Tisza és a Hármas-Körös találkozásánál. Lakossága 16 827 fő, zömében időskorú. Úgy is nevezhetnék a települést, hogy a nyugalom szigete. Éppen ezért öröm itt rendőrnek lenni, fenntartani a város nyugalomát. A Csongrádi Rendőrkapitányság illetékességi területén 2014-ben ötszázkilencven regisztrált bűncselekményt követtek el, ebből mindössze öt esetben történt rablás. Az erőszakos vagyoni elleni deliktumok minden esetben felborzolják az amúgy nyugodt alföldi város mindennapjait, de a trafikrablás különös nyugtalansággal töltötte el mind a lakosságot, mind a csongrádi zsarukat. Tudtuk, hogy az elkövetett bűncselekményt a lehető legrövidebb időn belül és a lehető legeredményesebb módon kell felderítenünk, megelőzendő, hogy a város területén működő további hét trafik is érintett legyen.

Az elkövetés részletei

Átlagos ünnepi időszak utáni téli este volt addig a bejelentésig, amely arról tájékoztatót, hogy a városból kivezető út melletti Mol benzinkúton lévő nemzeti dohányboltba 19 óra 35 perc körül egy ismeretlen személy bement,

és a napi bevételt követelte az ott tartózkodó eladótól – szándékának egy baseballütővel nyomatékot adva. Az eladó a vele szemben alkalmazott közvetlen fenyegetés hatására a napi bevételt, százhuszonnyolcezer forintot átadta az elkövetőnek.

A bejelentés után egyenruhás és civil nyomozók keresték a bűncselekmény elkövetőjét.

Az adatgyűjtéssel párhuzamosan elkezdtük az egyik legfontosabb nyomkutató tevékenységet, a helyszíni szemlét, amely a bizonyítási eljárásban rendkívül fontos és nagy jelentőségű egyedi és megismételhetetlen tevékenység. Szinte lehetetlen, hogy az elkövető ne hagyjon maga után nyomokat, ennek felkutatása és rögzítése már a szakembereken múlik. Ennek érdekében a bűnügyi technikus aprólékos részletességgel átvizsgálta a trafik minden négyzetméterét. A precíz munka nyomán az elkövető lábbelijétől származó nyomra, valamint több helyről szagmaradványra és DNS-anyagmaradványra lelt. A helyszín sok esetben azonnali tájékoztatást adhat a felderítés vonatkozásában. Esetünkben azonban a bizonyítékok beszerzésén túlmenően az elkövető személyének felderítése tekintetében akkor nem vitt előbbre. Ezért a felderítést folytatni kellett más vonalon, a személyi bizonyítékok megközelítése felől.

Részletesen kihallgattuk a trafikban dolgozó eladót, aki az ijedtség miatt kialakult pszichikai állapotához képest részletes személyleírást adott az elkövetőről. Elmondása alapján az elkövető kb. 170-175 cm magas, 25 és 30 év közötti, vékony testalkatú férfi volt, aki sötét kabátot viselt, a fejére pedig egy szintén sötét színű kapucnit húzott. Az arcát fehér sállal takarta el, ami fölött napszemüveget viselt, valamint kesztyűt is húzott.

A felderítést nehezítette, hogy a nemzeti dohányboltban nem volt belső, saját videokamerás biztonsági rendszer, így csak a jelen lévő eladó elmondására tudtunk támaszkodni. További nehezítő körülmény volt, hogy a benzinkúton lévő videokamerák közül csak három működött.

Az első reményt adó jel

Tovább folytattuk az adatgyűjtést, tanúkutatást, megállapítottuk, hogy az elkövető gépkocsival érkezett a bűncselekmény helyszínére, és azzal is távozott. Ezért a felderítő tevékenységet kiterjesztettük a járműre is.

A nyomozó egyik legjobb eszköze a felderítéskor az adatgyűjtés, ez elképzelhetetlen hely- és személyismeret nélkül. Főként ha olyan kisvárosról

van szó, mint Csongrád, ahol szinte mindenki ismer mindenkit. Gyűjtöttük az információkat, és elemeztük, értékeltük őket. Az elkövetőről készült fantomképpel jártuk a várost, és anyagi jellegű inspiráláshoz, díjkitűzéshez is folyamodtunk.

Sikerült a járműről adatot szerezni, a szín és a típus vonatkozásában, ami egy újabb verziót jelentett a többi mellett. A helyi nyomozók már a bűncselekmény elkövetése előtt felfigyeltek egy hasonló járműre, már csak meg kellett állapítani, ki használta. Még inkább felkeltette a nyomozók gyanúját, amikor kiderült, a jármű használója részese volt egy vagyon elleni bűncselekmény miatt induló büntetőeljárásnak.

Ez a személy és társasága a tanúkénti kihallgatásakor érdemben nyilatkozni nem tudott a bűncselekmény elkövetéséről, 2014. január 5-e vonatkozásában sziklaszilárd alibijük volt. Ettől függetlenül a nyomozókban gyanú vetődött fel arra vonatkozóan, hogy e korábbi bűnelkövetők „füllentenek”, így valamennyiüknél házkutatást végeztek, ez egy kivételével eredménytelen volt. Az illető, B. lakásán 2014. január 7-én tartott házkutatáskor egy 60 centis baseballütőt foglaltak le, amely akár az elkövetés eszköze is lehetett.

Az előbbieken túl e személyektől személyiszag-mintát és DNS-mintát vettek. A személyiszag-minták és a szagmaradványok összehasonlító vizsgálatakor a nemzeti dohányboltban a pult előtt, a földről rögzített szagmintát két szolgálati kutya is négy-négy esetben azonosnak jelezte a B.-től rögzített személyiszag-mintával.

A B.-től lefoglalt baseballütő, valamint a helyszínen rögzített két biológiai anyag-maradvány vonatkozásában azonban a DNS-vizsgálat eredménye negatív volt.

A második reménysugár

A nyomozások során fontos, hogy több verziót állítsunk fel annak érdekében, hogyha bármelyik nyomozási szál „vakvágányra” fut, ne álljunk tétlenül. Ennek érdekében folyamatos volt az információk beszerzése és azok visszaellenőrzése.

Ahogy távolodtunk a bűncselekmény elkövetésének időpontjától, egyre jobban elcsüggedtünk, de ekkor jött a második reménysugár. Egy helyi informátor lényeges és hiteles felvilágosítással szolgált a bűncselekmény lehetséges elkövetőjéről. Egy olyan személyről beszélt, akire nem gondoltunk. Az informátor által megjelölt személyt, X.-et tanúként hallgattuk ki. Mint a bűn-

elkövetők többsége, tagadta, hogy bármit is tudna a bűncselekményről, „*csak hallott róla*”.

A korábbi verziót sem vetettük el a bűncselekmény felderítésének vonatkozásában, így poligráfós vizsgálathoz folyamodtunk.

Az áttörés

A poligráfós vizsgálatra már csak a két feltételezett elkövetőt B.-t és X.-et idéztük be. Bízunk abban, hogy ez a vizsgálat áttörést hoz az ügyben, és a felderítésbe fektetett munka nem lesz hiábavaló. A vizsgálaton B. jelent meg elsőként. A rutinkérdések után következett néhány rázósabb kérdés, de sajnos a vizsgálat bebizonyította, hogy nem B. a mi emberünk, a tőle lefoglalt baseballütő és a szagminták egyezése ellenére.

Következett X.! Mindannyian felszülten vártuk, vajon mit állapít meg a vizsgálat. A vizsgálatot vezető szakértő végül így szólt: *Megvan az emberük!*

A poligráfós vizsgálat után X. részletes és beismerő vallomást tett az ügyben. Jutalma hét év letöltendő fegyházbüntetés lett.

Összegzésül elmondhatom, hogy a reménytelennek látszó ügyekben is akadhat olyan jelentéktelennek tűnő apró részinformáció, amelynek nyomán – a bizonyítás eszközeit jól alkalmazva – eljuthatunk a bűncselekmény elkövetőjéhez, és bebizonyíthatjuk a bűnösségét.